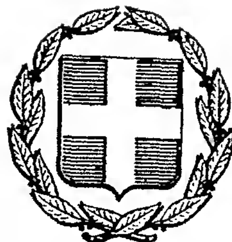

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1976 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 331

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 489

Περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐθύνης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος:

α. Αὐτοκίνητον ὄχημα εἶναι τὸ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ οὐχὶ ἐπὶ τροχιῶν διὰ μηχανικῆς δυνάμεως ἢ δι' ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας κινούμενον ὄχημα, ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ τροχῶν. Ὡς αὐτοκίνητον θεωρεῖται καὶ πᾶν ρυμουλκούμενον ὄχημα συνεζευγμένον μετὰ τοῦ κυρίως αὐτοκινήτου ἢ μή, ὡς καὶ ποδήλατον ἐφωδιασμένον διὰ βοηθητικοῦ κινητῆρος.

β. Ἠσφαλισμένος εἶναι τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἡ εὐθύνη καλύπτεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

γ. Ζημιωθὲν πρόσωπον εἶναι τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον δικαιοῦται ἀποζημιώσεως ἕνεκα ζημίας, προξενηθείσης ὑπὸ αὐτοκινήτου.

δ. Ἀσφαλιστὴς εἶναι ἡ καλύπτουσα τὸν κίνδυνον ἀσφαλιστικὴ ἐπιχείρησις, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 καὶ 25 Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον καὶ Γραφεῖον Διεθνοῦς Ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 2.

Ὁ κύριος ἢ κάτοχος αὐτοκινήτου κυκλοφοροῦντος ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ὁδοῦ ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ κεκαλυμμένην δι' ἀσφαλίσεως τὴν ἐκ τούτου ἔναντι τρίτων ἀστικὴν εὐθύνην, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Πρὸς τὴν ἐπὶ ὁδοῦ κυκλοφορίαν ἐξομοιοῦται ἡ κυκλοφορία ἐπὶ γηπέδου προσιτοῦ εἰς τὸ κοινὸν ἢ εἰς ἀριθμόν τινα προσώπων, δικαιουμένων νὰ συχνάζουν εἰς τοῦτο.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως τὰ αὐτοκίνητα τοῦ Δημοσίου, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος τὰ αὐτοκίνητα ἰδιοκτησίας ξένων κρατῶν, ὡς καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς διακυβερνητικοὺς ὀργανισμούς. Τὰ ἐξαιρούμενα τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀσφάλισιν αὐτοκίνητα δέον νὰ εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ πιστοποιητικοῦ ἁρμοδίας Ἑλληνικῆς ἀρχῆς βεβαιούσης τὴν ἰδιότητά των. Προκειμένου περὶ αὐτοκινήτων ἀνηκόντων εἰς ξένα κράτη ἢ διακυβερνητικοὺς ὀργανισμούς, εἰς τὸ σχετικὸν πιστοποιητικὸν δέον νὰ ἀναφέρηται ἡ Ἀρχὴ ἢ ὁ Ὀργανισμός, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως, καὶ ὅστις δύναται νὰ ἐναχθῇ ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων.

2. Τὸ Δημόσιον καὶ τὰ λοιπὰ ἐξαιρούμενα τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως πρόσωπα, ὑπέχουν ἔναντι τοῦ ζημιωθέντος τὰς διὰ τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19, προβλεπομένας ὑποχρεώσεις, ἐὰν ἡ ζημία προεκλήθη ὑπὸ προσώπου ἐπιληφθέντος αὐτογνωμόνως αὐτοκινήτου ἀνήκοντος εἰς αὐτά.

3. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, δύνανται νὰ ἐξαιρῶνται τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παραρτήματος ΙΙ τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 4147/1961 Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως, τὰ αὐτοκίνητα νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ ὀργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας παρεχόντων ἐπαρκεῖς οἰκονομικὰς ἐγγυήσεις πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των ἔναντι τῶν ζημιουμένων προσώπων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀσφάλισις συνάπτεται παρ' ἀσφαλισταῖς οἵτινες νομίμως ἀσκοῦν ἐν Ἑλλάδι, ἐπιχείρησιν ἀσφαλίσεως εὐθύνης ἐξ αὐτοκινήτων καὶ εἶναι μέλη μιᾶς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Ν. Δ/τος 400/1970 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως» Ἑνώσεων τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργουσῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν.

Ἡ ἀσφαλιστικὴ σύμβασις καταρτίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 400/1970 ἐγκρινομένων γενικῶν καὶ εἰδικῶν ὅρων καὶ τιμολογίων καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τούτων προβλεπόμενα ἑκάστοτε ἐλάχιστα ἀσφαλιστικὰ ποσά.

2. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἐξευρέσεως ἀσφαλιστικοῦ καλύμματος ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀπευθύνεται πρὸς τὰς ἐν ἄρθρῳ 30 τοῦ Ν.Δ. 400/70 Ἑνώσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργουσῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, αἵτινες διαπιστώνουσαι τὴν τοιαύτην ἀδυναμίαν, προβαίνουν ἐντὸς δεκαημέρου τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ἀσφαλίστρων καὶ ὅρων ἀσφαλίσεως τῆς ὑπὸ κρίσιν περιπτώσεως δι' ἀποφάσεώς των, ἐγκρινομένης καὶ δημοσιευομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Ν.Δ. 400/1970. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, ὁ ἀσφαλιστής, τὸν ὁποῖον θὰ ἐπιλέξῃ ὁ ἐνδιαφερόμενος, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν κατάρτισιν τῆς συμβάσεως ἀσφαλίσεως.

3. Ἀσφάλισιν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποτελοῦν καὶ (α) ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 παρ. 3 καὶ 25—32 τοῦ παρόντος διεθνὴς ἀσφάλισις (πρασίνη κάρ-

τα). (β) ή, κατά τάς διατάξεις τών άρθρων 33—35 συνοριακή ασφάλισις, (γ) ή ασφάλισις τών μελών αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών ή αλληλασφαλιστικών Ταμείων Συνεταιρισμών κατά τής έξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικής ευθύνης, (δ) αί παρά τή Αγροτική Τραπέζη τής Ελλάδος συναπτόμεναι, κατά τάς περί αυτής κειμένας διατάξεις, ασφαλίσεις πρός κάλυψιν τής έναντι τρίτων αστικής ευθύνης έξ ατυχημάτων γεωργικών μηχανημάτων κινουμένων επί τού εδάφους διά μηχανικής δυνάμεως, (ε) ή παρά τώ κατά τό άρθρον 5 τού Ν.Δ. 716/1970 «περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τού Ν. Δ/τος υπ' αριθ. 3721/1957, «περί συστάσεως Όργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης (Ο.Α.Σ.Θ.)» ασφαλιστικώ κεφαλαίω ασφάλισις τής έξ ατυχημάτων αυτοκινήτων τού ΟΑΣΘ αστικής ευθύνης.

4. Είς εξαιρετικάς περιπτώσεις επηυξημένου κινδύνου καθορίζεται ειδικόν ασφάλιστρον εγκρινόμενον κατά τήν διαδικασίαν τού άρθρου 30 τού Ν.Δ. 400/1970.

Άρθρον 5.

1. Επιφυλασσομένων τών διατάξεων τού άρθρου 3, απαγορεύεται ή εντός τής Ελλάδος κυκλοφορία αυτοκινήτου, εφ' όσον δέν υφίσταται ή κατά τάς διατάξεις τού άρθρου 2 ασφαλιστική κάλυψις.

2. Ή ύπαρξις τής ασφαλιστικής καλύψεως αποδεικνύεται δι' εγγράφου βεβαιώσεως εκδιδομένης υπό τού ασφαλιστού καί αναγραφούσης τήν χρονικήν διάρκειαν ασφαλίσεως τού αυτοκινήτου. Ό τύπος τής εγγράφου βεβαιώσεως καθορίζεται δι' αποφάσεως τού Υπουργού Εμπορίου. Δι' αποφάσεως τού Υπουργού Εμπορίου καθορίζεται ωσαύτως τύπος ειδικού σήματος χορηγουμένου υπό τού ασφαλιστού καί επικολλουμένου υποχρεωτικώς είς εμφανές μέρος τού ησφαλισμένου αυτοκινήτου.

3. Προκειμένου περί ξένου αυτοκινήτου, ή ασφαλιστική κάλυψις θεωρείται υφισταμένη, εφ' όσον διά τό αυτοκίνητον τούτο υπάρχη έν ισχύι πιστοποιητικόν διεθνούς ασφαλίσεως, εκδοθέν υπό Γραφείου εδρεύοντος έν τή αλλοδαπή, ιδρυθέντος διά τήν έκδοσιν διεθνών δελτίων ασφαλίσεως, καί συμβεβλημένου μετά τού έν Ελλάδι κατά τό άρθρον 25 Γραφείου διά τόν διακανονισμόν ζημιών υπό ασφαλιστού έχοντος δικαίωμα εκδόσεως τοιούτων δελτίων.

4. Τά ασκούντα αστυνομικήν εξουσίαν όργανα, υποχρεούνται νά απαγορεύουν τήν κυκλοφορίαν αυτοκινήτου, μή εφωδιασμένου διά τών ανωτέρω εγγράφων.

Άρθρον 6.

1. Ή ασφάλισις δέον νά καλύπτη τήν αστικήν ευθύνην τού κυρίου, τού κατόχου καί οιουδήποτε οδηγού ή προστηθέντος έν τή οδηγήσει ή υπευθύνου τού ησφαλισμένου αυτοκινήτου, εξαιρέσει τής αστικής ευθύνης τών διά κλοπής ή βίας επιληφθέντων τού αυτοκινήτου προσώπων, ώς καί τής αστικής ευθύνης τών εκ προθέσεως προκαλεσάντων τό ατύχημα.

2. Ή ασφαλιστική κάλυψις δέον νά περιλαμβάνη τήν έναντι τρίτων αστικήν ευθύνην λόγω θανατώσεως ή σωματικής βλάβης ή ζημιών είς πράγματα, περιλαμβανομένης καί τής χρηματικής ικανοποιήσεως λόγω ψυχικής οδύνης ή ηθικής βλάβης. Αύτη δέον ωσαύτως νά περιλαμβάνη τήν αστικήν ευθύνην έναντι τών επιβαινόντων τού αυτοκινήτου προσώπων (γενική κάλυψις). Εξαιρείται τής καλύψεως ή αστική ευθύνη α) έναντι προσώπων, άτινα συγκατετέθησαν νά μεταφερθούν διά τού αυτοκινήτου, μολονότι εγνώριζον ή ώφειλον νά γνωρίζουν ότι τό αυτοκίνητον αφηρέθη από τόν νόμιμον κάτοχόν του δι' αθεμίτων μέσων ή χρησιμοποιείται πρός εκτέλεσιν εγκληματικής πράξεως καί β) έναντι προσώπων μεταφερομένων δωρεάν ή χαριστικώς διά τού προξενήσαντος τήν ζημίαν ή βλάβην οχήματος. Τά μεταφερόμενα διά τού ιδίου αυτοκινήτου πράγματα εξαιρούνται τής υποχρεωτικής ασφαλίσεως.

3. Εάν τό αυτοκίνητον πρόκειται νά εκτεθή είς ειδικούς κινδύνους αστικής ευθύνης, ή ασφαλιστική κάλυψις πρέπει νά περιλαμβάνη καί τούτους, εκδιδομένου ειδικού πιστοποιητικού ασφαλίσεως, εφαρμοζομένων έν προκειμένω τών διατάξεων τής παραγράφου 4 τού άρθρου 4. Ή υποχρέωσις αύτη ισχύει ιδία διά τήν περίπτωσιν καθ' ήν τό αυτοκίνητον πρόκειται νά συμμετάσχη είς αγωνίσματα επαγόμενα ειδικούς κινδύνους, ώς αγώνες ή διαγωνισμοί ταχύτητος, ακριβείας ή δεξιοτεχνίας (ειδική κάλυψις).

4. Τό ασφάλισμα δέν δύναται νά είναι μικρότερον, τών δι' αποφάσεως τού Υπουργού Εμπορίου καθοριζομένων εκάστοτε κατωτάτων ορίων κατ' είδος κινδύνου υπαγομένου είς τήν υποχρεωτικήν ασφάλισιν.

5. Δι' αποφάσεως τού Υπουργού Εμπορίου, δημοσιευομένης διά τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως (ΤΑΕ καί ΕΠΕ) καθορίζονται οί γενικοί όροι τού ασφαλιστηρίου συμβολαίου τού καλύπτοντος τήν έξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικήν ευθύνην, τηρουμένης τής διαδικασίας τού άρθρου 30 τού Ν.Δ. 400/1970.

Άρθρον 7.

Δέν θεωρούνται τρίτοι, κατά τήν έννοιαν τών διατάξεων τού άρθρου 2 παρ. 1 καί τού άρθρου 6 παράγραφος 2:

α. Ό οδηγός τού προξενήσαντος τήν ζημίαν αυτοκινήτου.
β. Πάν πρόσωπον τού οποίου ή ευθύνη καλύπτεται διά τής συμβάσεως ασφαλίσεως.
γ. Ό μετά τού ασφαλιστού καταρτίσας τήν ασφαλιστικήν σύμβασιν.
δ. Οί σύζυγοι τών είς τάς προηγουμένας περιπτώσεις αναφερομένων προσώπων, ώς καί οί συγγενείς αυτών, είτε εξ αίματος, είτε εξ αγχιστείας, εφ' όσον κατοικούν υπό τήν στέγην των ή διατρέφονται υπ' αυτών ή εφ' όσον μεταφέρονται διά τού προξενήσαντος τήν ζημίαν αυτοκινήτου.
ε. Οί νόμιμοι εκπρόσωποι ησφαλισμένου νομικού προσώπου ή εμπορικής εταιρίας μή κεκτημένης νομικήν προσωπικότητα, ώς καί οί σύζυγοι αυτών.

Άρθρον 8.

Έν περιπτώσει μεταβιβάσεως τού αυτοκινήτου αιτία θανάτου, τά έκ τής ασφαλίσεως δικαιώματα καί αί υποχρεώσεις τού προκτήτορος μεταβιβάζονται είς τόν νέον κτήτορα, εκτός εάν ούτος ειδοποιήση περί τής μή αποδοχής των τόν ασφαλιστήν εντός ενός μηνός από τού θανάτου.

Άρθρον 9.

1. Ό ησφαλισμένος ή ό αντισυμβαλλόμενος υποχρεούται νά δηλώση τό βραδύτερον εντός τριών εργασίμων ημερών πρός τόν ασφαλιστήν πάν ατύχημα, τού οποίου έλαβε γνώσιν καί αφορά είς τό ησφαλισμένον αυτοκίνητον. Υποχρεούται επίσης νά παρέχη είς τόν ασφαλιστήν, κατόπιν αιτήσεως τούτου, πάσαν πληροφορίαν καί πάν έγγραφον αναγκαιούν είς τόν ασφαλιστήν, ώς καί πάσαν Δικαστικήν αρωγήν. Ό αντισυμβαλλόμενος υποχρεούται νά παράσχη είς τόν ασφαλιστήν πάσαν πληροφορίαν καί πάν έγγραφον, προβλεπόμενον διά τού ασφαλιστηρίου συμβολαίου.

2. Ή παράβασις τών ανωτέρω υποχρεώσεων επάγεται ευθύνην τού ησφαλισμένου καί τού αντισυμβαλλομένου, πρός αποκατάστασιν πάσης εκ τής αιτίας ταύτης ζημίας τού ασφαλιστού.

Άρθρον 10.

1. Τό ζημιωθέν πρόσωπον έχει εκ τής ασφαλιστικής συμβάσεως καί μέχρι τού ποσού αυτής ιδίαν αξίωσιν κατά τού ασφαλιστού.

2. Ή αξίωσις αύτη παραγράφεται μετά πάροδον δύο ετών από τής ημέρας τού ατυχήματος, επιφυλασσομένων τών περί αναστολής καί διακοπής τής παραγραφής κειμένων διατάξεων.

3. Επί πλειόνων ζημιωθέντων προσώπων, οσάκις τό σύνολον τών καταβλητέων υπό τού υπαιτίου αποζημιώσεων υπερβαίνη τό ασφαλιστικόν ποσόν, τό δικαίωμα εκάστου τούτων κατά τού ασφαλιστού περιορίζεται συμμέτρως, μέχρι συμπληρώσεως τού όλου ασφαλιστικού ποσού. Εάν ό ασφαλιστής τελών έν αγνοία τής υπάρξεως ή τού μεγέθους άλλων απαιτήσεων ή κατόπιν δικαστικής αποφάσεως κατέβαλεν είς τι τών προσώπων τούτων ποσόν ανώτερον τού αναλογούντος αυτώ μεριδίου, ό ασφαλιστής υποχρεούται έναντι τών λοιπών ζημιωθέντων μόνον μέχρι συμπληρώσεως τού ασφαλιστικού ποσού. Τά πρόσωπα ταύτα έχουν δικαίωμα αναγωγής κατά τού καθ' υπέρβασιν λαβόντος.

4. Ἐὰν τὸ ζημιωθὲν πρόσωπον εἶναι μόνιμος κάτοικος τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιτρέπεται ἡ καταβολὴ τοῦ ἀσφαλίσματος εἰς τὸ νόμισμα τῆς χώρας ἔνθα ἡ μόνιμος κατοικία τοῦ δικαιούχου.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν δύναται νὰ ἀντιτάξῃ κατὰ τοῦ ζημιωθέντος προσώπου ἀσκοῦντος τὴν κατ' ἄρθρον 10 παρ. 1 ἀξίωσιν. ἐνστάσεις ἀπορρεούσας ἐκ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως, ἐπιφυλασσομένου αὐτῷ τοῦ δικαιώματος ἀγωγῆς κατὰ τοῦ ἠσφαλισμένου, τοῦ ἀντισυμβαλλομένου καὶ τοῦ ὁδηγοῦ.

2. Ἡ ἀκύρωσις, ἡ λῆξις ἢ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως δύναται νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ ζημιωθέντος τρίτου, μόνον ἐφ' ὅσον τὸ ἀτύχημα συνέβη μετὰ πάροδον δέκα ἓξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς ἀκυρώσεως ἢ λήξεως ἢ ἀναστολῆς ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

Ἡ γνωστοποίησις γίνεται ἐγγράφως πρὸς τὸν ἠσφαλισμένον ἢ τὸν ἀντισυμβαλλόμενον, κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὴν ἁρμοδίαν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου ἔνθα ἡ δηλωθεῖσα κατοικία τούτων. Ἐν περιπτώσει διαδοχικῶν ἀσφαλίσεων ἡ παροῦσα διάταξις ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἀσφαλιστοῦ.

Ἄρθρον 12.

1. Ὁ κύριος ἢ ὁ κάτοχος αὐτοκινήτου, ὅστις θέτει τοῦτο ἢ ἀνέχεται νὰ τεθῇ παρ' ἄλλου εἰς κυκλοφορίαν, χωρὶς νὰ εἶναι τοῦτο ἠσφαλισμένον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τοὐλάχιστον πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἑτέρας τῶν ποινῶν τούτων.

2. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, διὰ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποινῶν τιμωρεῖται πᾶς ὅστις χρησιμοποιῶν αὐτοκίνητον μὴ ἀνῆκον εἰς αὐτὸν θέτει τοῦτο εἰς κυκλοφορίαν, ἐφ' ὅσον τὸ αὐτοκίνητον δὲν εἶναι ἠσφαλισμένον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 13.

Ὁ ὁδηγῶν αὐτοκίνητον ὑποκείμενον εἰς ὑποχρέωσιν ἀσφαλίσεως, ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ποινῇ προστίμου πεντακοσίων μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν νὰ ἐπιδεικνύῃ, ὁσάκις ἤθελε ζητηθῇ τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου, ἔγγραφον ἀποδεικνῦον τὴν ὕπαρξιν ἀσφαλιστικῆς καλύψεως.

Ἄρθρον 14.

Ἀπαγορεύεται ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις αὐτοκινήτου δι' ἀπαιτήσεις ἐξ ἀτυχημάτων προκληθέντων ἐκ τῆς κυκλοφορίας τούτου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀσφαλιστικὴ κάλυψις, ἐσωτερικὴ ἢ διεθνής, ἐκτὸς ἐὰν πιθανολογῆται ὅτι ἡ ἀπαίτησις ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν δι' ὃ ἔχει συναφθῆ ἡ ἀσφάλισις, ὁπότε ἐπιτρέπεται ἡ τοιαύτη κατάσχεσις διὰ τὸ ὑπερβάλλον ποσόν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ ἄδεια διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἀγώνων ἢ ἀγωνισμάτων ταχύτητος, ἀκριβείας ἢ δεξιοτεχνίας δι' αὐτοκινήτων, χορηγεῖται παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῆ ὅτι ὑπάρχει ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 γενικὴ καὶ εἰδικὴ ἀσφαλιστικὴ κάλυψις καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχῃ καὶ ἀσφαλιστικὴ κάλυψις τῆς ἀστικῆς εὐθύνης τῶν ὀργανωτῶν ἐξ οἱουδήποτε ἀτυχήματος προερχομένου ἐκ τῆς ὀργανώσεως καὶ διεξαγωγῆς τοῦ ἀγῶνος ἢ διαγωνισμοῦ.

2. Ὅστις διοργανώνει ἀγῶνας ἢ διαγωνισμούς, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν ἐν αὐτῇ προϋποθέσεων, τιμωρεῖται διὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 12 παράγραφος 1 ὁριζομένων ποινῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον.

Ἄρθρον 16.

Συνιστᾶται διὰ τοῦ παρόντος νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον Ἀσφαλίσεως Εὐθύνης ἐξ Ἀτυχημάτων Αὐτοκινήτων» συντετμημένως «ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ» τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις καὶ διεπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 17.

Σκοπὸς τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου εἶναι ἡ καταβολὴ ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως δι' ἀστικὴν εὐθύνην ἐξ αὐτοκινητιστικῶν ἀτυχημάτων ἐπερχομένων μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας του, καθ' ἃς περιπτώσεις δὲν ὑπάρχει ἀσφαλιστικὴ κάλυψις κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 19 εἰδικώτερον ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 18.

1. Μέλη τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου καθίστανται ὑποχρεωτικῶς αἱ Ἀσφαλιστικαὶ Ἑταιρεῖαι αἱ ἀσκοῦσαι τὴν ἀσφάλισιν τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐθύνης, οἱ καλύπτοντες τὸν αὐτὸν κίνδυνον ἀλληλασφαλιστικοὶ συνεταιρισμοὶ καὶ ἀλληλασφαλιστικὰ Ταμεῖα συνεταιρισμῶν, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν.Δ. 716/1970 ἀσφαλιστικὸν κεφάλαιον, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐφ' ὅσον ἀσκεῖ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος ἀσφάλισιν, ὡς καὶ τὰ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ οἱ Ὀργανισμοὶ Κοινῆς Ὠφελείας, ὧν τὰ αὐτοκίνητα ἤθελον ἐξαιρεθῇ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3.

2. Διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου, τὰ μέλη αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν εἰσφορῶν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 22 εἰδικώτερον ὁριζόμενα. Τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον ἔχει δικαίωμα ἀγωγῆς κατὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν εἰσφορῶν των.

3. Πᾶσα ἀσφαλιστικὴ ἐπιχείρησις ἀσκοῦσα ἐν Ἑλλάδι τὴν ἀσφάλισιν τῆς ἐξ αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐθύνης, ὡς καὶ οἱ ἤδη λειτουργοῦντες ἀλληλασφαλιστικοὶ συνεταιρισμοὶ καὶ ἀλληλασφαλιστικὰ Ταμεῖα συνεταιρισμῶν, ἐπιθυμοῦντες νὰ συνεχίσουν τὴν ἄσκησιν τοῦ Κλάδου τούτου ἀσφαλίσεως μετὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑποβάλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου δήλωσιν συμμετοχῆς εἰς τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον. Μὴ ὑποβληθείσης τῆς δηλώσεως ταύτης ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀνακαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ὡς πρὸς τὸν κλάδον τῆς ἀσφαλίσεως ταύτης ἡ ἄδεια λειτουργίας.

Ἄρθρον 19.

1. Τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὰ ζημιωθέντα πρόσωπα τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποζημίωσιν λόγῳ θανατώσεως ἢ σωματικῶν βλαβῶν ἐξ αὐτοκινητιστικῶν ἀτυχημάτων ὅταν:

α. Ὁ ὑπέχων εὐθύνην παραμένῃ ἄγνωστος.

β. Τὸ ἀτύχημα προῆλθεν ἐξ αὐτοκινήτου ὡς πρὸς τὸ ὁποῖον δὲν ἔχῃ ἐκπληρωθῆ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ὑποχρέωσις.

γ. Τὸ ἀτύχημα προῆλθεν ἐξ αὐτοκινήτου ὁδηγουμένου ὑπὸ προσώπου, τὸ ὁποῖον ἐπελήφθη αὐτοῦ δι' ἀξιοποίνου πράξεως ἢ ὑπὸ προσώπου προκαλέσαντος ἐκ προθέσεως τὸ ἀτύχημα ἐκτὸς ἐὰν ὑφίσταται ἀσφάλισις εὐθύνης καλύπτουσα καὶ τὴν περίπτωσιν ταύτην.

δ. Ὁ ἀσφαλιστὴς ἐπτώχευσεν ἢ ἡ εἰς βάρος του ἐκτέλεσις ἀπέβη ἄκαρπος.

2. Ἡ ἀποζημίωσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 παρ. 4 κατώτατα ὅρια ἀσφαλιστικῶν ποσῶν, ἡ δὲ σχετικὴ ἀξίωσις ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παραγράφους 2 παραγραφήν. Ἐπὶ πλειόνων ζημιωθέντων προσώπων ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 3.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ ζημιωθὲν πρόσωπον ἔχῃ ἰδίαν ἀξίωσιν κατὰ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου, οὐδεμίαν δὲ κατὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

4. Τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον καταβαλὸν τὴν ἀποζημίωσιν, ὑποκαθίσταται εἰς πάντα τὰ ἐξ αἰτίας τοῦ ἀτυχήματος δικαιώματα τοῦ ζημιωθέντος προσώπου, ἔναντι τοῦ ὑποχρέου πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ τοῦ ἀσφαλιστοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ Συνέλευσις τῶν μελῶν εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄργανον τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου, δυναμένη νὰ ἀποφασίζῃ ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως, τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς ὑποχρεουσῶν καὶ ἀπόντα ἢ διαφωνοῦντα μέλη.

2. Ἡ Συνέλευσις τῶν μελῶν εἶναι μόνη ἁρμοδία νὰ ἀποφασίζῃ.

α. Περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀνακλήσεως τῶν μελῶν τῆς κατ' ἄρθρον 21 Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς.

β. Περὶ ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ.

γ. Περὶ καταρτίσεως ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ διέποντος τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὅστις ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (ΤΑΕ καὶ ΕΠΕ).

δ. Περὶ συνάψεως ὑπὸ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀφερεγγυότητος τῶν μελῶν αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου ὑποχρεώσεών των.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου ἐκδιδομένης κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἑκάστου ἔτους καὶ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (ΤΑΕ καὶ ΕΠΕ) καθορίζεται κατὰ λόγον τῆς εἰσφορᾶς ἑκάστου μέλους, ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος διατιθεμένων ὑπ' αὐτῶν ἐν τῇ συνελεύσει ψήφων.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπή, ὑποχρεοῦται ὅπως μέχρι τέλους Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου πίνακα τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰσφορῶν τῶν μελῶν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου.

Μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως ἕκαστον μέλος διαθέτει ἐν τῇ συνελεύσει μίαν ψῆφον ἀνὰ ἑκατομμύριον δραχμῶν παραγωγῆς ἀσφαλίστρων κλάδου αὐτοκινήτων τοῦ προηγουμένου ἔτους. Τὰ μέλη τὰ ἔχοντα παραγωγὴν ἀσφαλίστρων μικροτέραν τοῦ ἑκατομμυρίου διαθέτουν, ἀνεξαρτήτως ποσοῦ, μίαν ψῆφον.

Ἄρθρον 21.

1. Ἡ διαχείρισις τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου ἀσκεῖται ὑπὸ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκλεγομένης ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ ἥτις ὑποχρεοῦται ὅπως δημοσιεύῃ τὸν ἐτήσιον ἰσολογισμὸν αὐτοῦ καὶ τὴν ἔκθεσιν πεπραγμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (ΤΑΕ καὶ ΕΠΕ).

2. Τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον ἐκπροσωπεῖται δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς. Δι' ἀποφάσεως τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι καὶ ἓν ἢ πλείονα μέλη αὐτῆς ἢ ἄλλα πρόσωπα δικαιοῦνται νὰ ἐκπροσωποῦν τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον γενικῶς ἢ δι' ὡρισμένου μόνον εἴδους πράξεις.

Ἄρθρον 22.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τ.Α.Ε. καὶ Ε.Π.Ε.) μετὰ γνώμην τῆς Συνελεύσεως τῶν Μελῶν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου, καθορίζονται:

α. Αἱ ὑφ' ἑκάστου τῶν μελῶν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου καταβλητέαι εἰσφοραὶ καὶ ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τούτων, πρὸς κάλυψιν τῶν ὑπὸ τούτου καταβαλλομένων ἀποζημιώσεων καὶ ἐγγυήσεων καὶ τῶν ἐξόδων λειτουργίας του.

β. Τὰ τῆς συνθέσεως, συγκλήσεως, λειτουργίας καὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς.

γ. Τὰ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου τῆς συγκλήσεως, ἀπαρτίας, τρόπου λήψεως ἀποφάσεων καὶ λειτουργίας τῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ.

δ. Τὰ τῆς τυχὸν ἐπιστροφῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας αὐτοῦ χρηματικῶν ποσῶν πρὸς τὰ μέλη.

ε. Πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου.

Ἄρθρον 23.

Τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον διαλύεται διὰ Π. Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου μετὰ γνώμην τῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν. Διὰ τοῦ ἰδίου Διατάγματος ὁρίζονται καὶ τὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς διανομῆς τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 24.

1. Ἡ μὴ συμμόρφωσις τῶν μελῶν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τὰ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου Προεδρικὰ Διατάγματα καὶ Ὑπουργικὰς ἀποφάσεις, ἐπάγεται τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας λειτουργίας αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν Κλάδον ἀσφαλίσεως τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐθύνης.

2. Χορήγησις ἐκ νέου τῆς ἀνακληθείσης κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀδείας ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἀνακλήσεως καὶ μετὰ προηγουμένην πλήρη τακτοποίησιν τῶν ὑποχρεώσεών των.

3. Ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως μέλους συνεπείᾳ ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας του εἰς τὸν Κλάδον ἀσφαλίσεως τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐθύνης, δικαιοῦται τοῦτο μετὰ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, καθ' ἣν ἀνεκλήθη ἡ ἄδεια λειτουργίας του, ν' ἀναλάβῃ τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον τῶν καταβληθεισῶν εἰσφορῶν του, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἀναλογουσῶν εἰς αὐτὸ ἀποζημιώσεων καὶ δαπανῶν τῶν γενομένων μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς του καὶ τῶν προβλέψεων δι' ἐκκρεμεῖς ζημίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Γραφεῖον Διεθνοῦς Ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 25.

Συνιστᾶται διὰ τοῦ παρόντος νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γραφεῖον Διεθνοῦς Ἀσφαλίσεως» τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις καὶ διεπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 26.

Σκοπὸς τοῦ Γραφείου Διεθνοῦς Ἀσφαλίσεως εἶναι ἡ ἐξασφάλισις ταχυτέρου καὶ ἀσφαλεστέρου διακανονισμοῦ ζημιῶν ἐξ ἀτυχημάτων προκαλουμένων ὑπὸ ξένων αὐτοκινήτων κυκλοφορούντων ἐν Ἑλλάδι ἢ ὑπὸ Ἑλληνικῶν αὐτοκινήτων κυκλοφορούντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις εἰδικώτερον ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 27.

Μέλη τοῦ Γραφείου Διεθνοῦς Ἀσφαλίσεως καθίστανται ὑποχρεωτικῶς αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι αἱ κεκτημέναι τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 28 προβλεπομένην εἰδικὴν ἄδειαν διεθνοῦς ἀσφαλίσεως, ἐξαιρέσει τῶν ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν, αἵτινες μετέχουν εἰς παρόμοιον Γραφεῖον Διεθνοῦς Ἀσφαλίσεως λειτουργοῦν εἰς τὴν ἕδραν των.

Ἄρθρον 28.

1. Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία, ἀσκοῦσα ἐν Ἑλλάδι τὸν Κλάδον ἀσφαλίσεως τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐθύνης δύναται νὰ συνάπτῃ ἀσφαλίσεις διὰ τὴν εὐθύνην ἐξ ἀτυχημάτων προξενουμένων ὑπὸ ἑλληνικῶν αὐτοκινήτων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, μόνον ἐφ' ὅσον κέκτηται πρὸς τοῦτο εἰδικὴν ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, παρεχομένων κατόπιν αἰτήσεώς της.

2. Ἡ ἐν λόγῳ εἰδικὴ ἄδεια, προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας μετεχούσης εἰς Γραφεῖον Διεθνοῦς Ἀσφαλίσεως, λειτουργοῦν εἰς τὴν ἕδραν της, παρέχεται ἐφ' ὅσον αὕτη ὑποβάλῃ σχετικὴν βεβαίωσιν τοῦ Γραφείου τούτου.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰδικῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 29.

1. Τὸ Γραφεῖον Διεθνοῦς Ἀσφαλίσεως καταρτίζει μετ' ἄλλων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑδρευόντων παρομοίων Γραφείων συμβάσεις, ἀναγομένας εἰς τὸν διὰ τοῦ Γραφείου τοῦ τόπου τοῦ ἀτυχήματος διακανονισμὸν τῶν ἐκ τῶν ζημιῶν ἀξιώσεων, συμφώνως πρὸς τὸν ἑνιαῖον τύπον συμβάσεως τὸν ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Γραφείων τούτων.

2. Σύμβασις καταρτιζομένη κατὰ τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, πέραν τῶν μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Γραφείων δημιουργουμένων ὑποχρεώσεων, ἐνεργεῖ ὡσαύτως ἀπ' εὐθείας ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν μελῶν τοῦ Γραφείου, ὡς πρὸς τὰς ἀσφαλίσεις, τὰς ὁποίας ἕκαστον τούτων ἔχει συνάψει.

3. Ἡ σύμβασις αὕτη δὲν ὑπόκειται εἰς οἱανδήποτε ἐν γένει εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν ἢ ἄλλου τινὸς νομικοῦ προσώπου.

4. Ἐν ᾗ περιπτώσει μέλος δὲν καταβάλλῃ τὴν ὀφειλομένην ἀσφαλιστικὴν ἀποζημίωσιν, αἱ λοιπαὶ ἑταιρεῖαι μέλη ὑποχρεοῦνται νὰ καλύψουν τὸ ὑπὸ τοῦ Γραφείου καταβληθὲν ποσὸν ἐπιφυλασσομένης πάντοτε τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῆς Ἑταιρείας, ἥτις ἐξέδωσε τὸ ἀσφαλιστήριον.

Ἄρθρον 30.

1. Ἕκαστον μέλος δικαιοῦται νὰ ἐκδίδῃ ὑπὲρ τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων πιστοποιητικὸν διεθνοῦς ἀσφαλίσεως περὶ ἀσφαλιστικῆς καλύψεως δι' ἀτυχήματα ἐξ αὐτοκινήτου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

2. Τὸ πιστοποιητικὸν διεθνοῦς ἀσφαλίσεως ἐκδίδεται διὰ συμπληρώσεως ἐντύπου χορηγουμένου ὑπὸ τοῦ Γραφείου κατὰ τὸ διεθνῶς ἐν χρήσει ὑπόδειγμα.

3. Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο χορηγεῖται πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνασκήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἠσφαλισμένου ἐκ τῆς συμβάσεως τοῦ Γραφείου μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου ὀργανισμοῦ ἐν τῇ χώρᾳ ἔνθα συνέβη τὸ ἀτύχημα.

4. Ἀντιστοίχως τὸ Γραφεῖον δέχεται καὶ παραλαμβάνει πᾶσαν δήλωσιν ἀτυχήματος ἐπισυμβάντος ἐν Ἑλλάδι παρὰ ξένου αὐτοκινήτου, ἐφ' ὅσον ὡς πρὸς αὐτὸ ἔχει ἐκδοθῆ πιστοποιητικὸν διεθνοῦς ἀσφαλίσεως ἰσχῦον διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ ἀσφαλιστοῦ μέλους ἀντιστοίχου ὀργανισμοῦ συμβεβλημένου μετὰ τοῦ Γραφείου.

5. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις ταύτας τὸ Γραφεῖον εἶναι ἀντίκλητος τοῦ ἀλλοδαποῦ ἀσφαλιστοῦ.

Τὸ ὑπὸ ξένου αὐτοκινήτου, ἐξ ἀτυχήματος συμβάντος ἐν Ἑλλάδι, ζημιωθὲν πρόσωπον ἔχει εὐθεῖαν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ ἐν Ἑλλάδι Γραφείου Διεθνοῦς Ἀσφαλίσεως ἐφ' ὅσον ὡς πρὸς τὸ αὐτοκίνητον πληροῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμεναι προϋποθέσεις, ἐπιφυλασσομένου ὑπὲρ τοῦ καταβαλόντος Γραφείου τοῦ δικαιώματος ἀναγωγῆς.

Ἄρθρον 31.

1. Ὄργανα διοικήσεως τοῦ Γραφείου Διεθνοῦς Ἀσφαλίσεως εἶναι ἡ Συνέλευσις τῶν μελῶν καὶ ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπή. Τὰ ἄρθρα 20 καὶ 21 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Γραφείου Διεθνοῦς Ἀσφαλίσεως.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (ΤΑΕ καὶ ΕΠΕ), μετὰ γνώμην τῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Γραφείου Διεθνοῦς Ἀσφαλίσεως, καθορίζονται: α) αἱ ὑφ' ἑκάστου τῶν μελῶν τοῦ Γραφείου καταβλητέαι εἰσφοραὶ καὶ ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τούτων, πρὸς κάλυψιν τῶν ἐν γένει ὑποχρεώσεών του καὶ τῶν ἐξόδων λειτουργίας του, β) ἡ ἐγγύησις τούτων, ἥτις ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δραχμῶν 200.000, γ) τὰ τῆς συνθέσεως, συγκλήσεως, λειτουργίας καὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου, δ) τὰ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου τῆς συγκλήσεως, ἀπαρτίας, τρόπου λήψεως ἀποφάσεων καὶ λειτουργίας τῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Γραφείου καὶ ε) πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Γραφείου.

Ἄρθρον 32.

Τὸ ἄρθρον 23 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Γραφείου Διεθνοῦς Ἀσφαλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Συνοριακὴ Ἀσφάλισις.

Ἄρθρον 33.

1. Αὐτοκίνητα εἰσερχόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ ὁποῖα δὲν καλύπτονται ἀσφαλιστικῶς κατὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει ἐκδοθῆ δελτίον διεθνοῦς ἀσφαλίσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 3 ἢ ἡ ἰσχὺς τοῦ ἐκδοθέντος ἔχει λήξει, δέον κατὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος νὰ καλυφθοῦν δι' εἰδικῆς ἀσφαλίσεως (συνοριακὴ ἀσφάλισις) κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

2. Ἡ ἀσφάλισις αὕτη (συνοριακὴ ἀσφάλισις) συνάπτεται διὰ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 15 μέχρι 30 ἡμερῶν, τῇ ἐπιλογῇ τοῦ ἠσφαλισμένου, μὴ δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ.

Ἄρθρον 34.

1. Τὸ ἐν ἄρθρῳ 16 τοῦ παρόντος Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον, ἐνεργοῦν διὰ λογαριασμὸν τῶν συμμετεχουσῶν εἰς αὐτό, κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ εἰς πάντα συνοριακὸν σταθμὸν καὶ λιμένα εἰσόδου αὐτοκινήτων ἀντιπρόσωπον, ἐξουσιοδοτημένον ὅπως καταρτίζῃ διὰ λογαριασμὸν πασῶν τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων συνοριακὴν ἀσφάλισιν.

Ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος δύναται νὰ εἶναι φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον.

2. Ἡ συνοριακὴ ἀσφάλισις καταρτίζεται ὑπὸ τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντας ὅρους καὶ τιμολόγια ἀσφαλίστρων, ἐκδιδομένου εἰδικοῦ ἐγγράφου συνοριακῆς ἀσφαλίσεως.

3. Ὁ τύπος τοῦ ἐγγράφου τούτου ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου.

Ἄρθρον 35.

1. Τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον τηρεῖ κεχωρισμένην διαχείρισιν τῶν διὰ τὴν συνοριακὴν ἀσφάλισιν εἰσπραττομένων ἀσφαλίστρων, τῶν καταβαλλομένων καὶ ἐκκρεμῶν ἀποζημιώσεων καὶ λοιπῶν ἐξόδων τῆς συνοριακῆς ἀσφαλίσεως.

2. Τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον εὐθύνεται ἔναντι τοῦ ζημιωθέντος προσώπου, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος ἀναγωγῆς.

3. Τὸ ζημιωθὲν πρόσωπον ἔχει ἰδίαν ἀξίωσιν κατὰ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως διὰ τὴν συνοριακὴν ἀσφάλισιν αἱ περὶ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου διατάξεις τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Τελικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 36.

Ἡ μὴ συμμόρφωσις ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλληλασφαλιστικοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ Ἀλληλασφαλιστικοῦ Ταμείου Συνεταιρισμοῦ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου Προεδρικῶν Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων, ἐπάγεται τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας λειτουργίας αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν κλάδον ἀσφαλίσεως τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐθύνης.

Χορήγησις ἐκ νέου τοιαύτης ἀδείας, ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἀνακλήσεως καὶ μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ τακτοποίησιν τῶν ὑποχρεώσεών των.

Ἄρθρον 37.

1. Τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθέντα ἀσφαλιστήρια συμβόλαια, καλύπτοντα τὴν ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικὴν εὐθύνην, παραμένουσιν ἐν ἰσχύι μέχρι τῆς λήξεώς των ἢ τὸ βραδύτερον μέχρις ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, τὰ μὴ λήξαντα τοιαῦτα εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρα, ὑποχρεουμένων τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων ὅπως ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐκδώσουν εἰς ἀντικατάστασίν των νέα τοιαῦτα συντεταγμένα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ παραδώσουν ταῦτα εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους.

Τὰ μὴ δεδουλευμένα ἀσφάλιστρα τῶν ἐν λόγῳ ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων συμψηφίζονται πρὸς τὰς ἐκ τῶν νέων τοιούτων δημιουργουμένας ὑποχρεώσεις τῶν ἠσφαλισμένων.

2. Ἐν περιπτώσει ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὸν Κλάδον ἀσφαλίσεως τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐθύνης, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 18 καὶ 36, ὑποχρεοῦται αὕτη ὅπως ἀκυρώσῃ τὰ ἐκδοθέντα ἀσφαλιστήρια συμβόλαιά της, ἐπιφυλασσομένων ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 ἐπιστρέψῃ δὲ εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τὰ μὴ δεδουλευμένα ἀσφάλιστρα τῶν ἀσφαλιστηρίων τούτων, μετ' ἔκπτωσιν ποσοστοῦ 25% ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 38.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας εἰσφορὰ ἐξ ἑνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%), ἐπὶ τῶν καθαρῶν ἀσφαλίστρων τοῦ κλάδου αὐτοκινήτων.

Διὰ Π. Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου δύναται νὰ αὐξάνεται ἡ ἀνωτέρω εἰσφορὰ μέχρι ποσοστοῦ τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3%).

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰσφορά, ἀναγραφομένη κεχωρισμένως εἰς τὸ ἀσφαλιστήριον συμβόλαιον, βαρύνει τοὺς ἠσφαλισμένους.

3. Αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ τέλους ἑκάστου τριμήνου, ἀποδίδουν εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας τὰς ἐντὸς τοῦ τριμήνου εἰσπραχθείσας διὰ λογαριασμὸν τούτου εἰσφοράς.

4. Τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας ὑποχρεοῦται ὅπως χρησιμοποιῇ τὸ ἔσοδον ἐκ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰσφορᾶς ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν «Σήμανσιν» τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Ἐπαρχιακοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς χώρας.

5. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 39.

1. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν, καὶ Ἐμπορίου, δύναται νὰ συσταθῇ «Λογαριασμὸς» αὐτασφαλίσεως τῶν αὐτοκινήτων τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἔναντι τρίτων ἀστικὴν εὐθύνην.

2. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλουν καθορισθῇ ὁ τρόπος χρηματοδοτήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον «Λογαριασμοῦ».

Ἄρθρον 40.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1978, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΙΩΑΝ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 490

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς ἐνίων εἰδῶν ὑπὸ ἀναπήρων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, εἰσφορῶν, δικαιωμάτων καὶ τελῶν, τῶν τελῶν χαρτοσήμου, ὡς καὶ τοῦ εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως τῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγήν, τῶν τελῶν κυκλοφορίας, ὡς καὶ τοῦ ἐφ' ἅπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους, τὰ δι' ἀναπήρους πολέμου ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας προοριζόμενα: α) Ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα, τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 87.02.Α2, τῶν ὁποίων ὁ κυλινδρισμὸς τοῦ κινητῆρος δὲν ὑπερβαίνει τὰ 1.650 κυβικὰ ἑκατοστά, β) τὰ εἰδικὰ ἀναπηρικὰ ἁμαξίδια, καὶ γ) τὰ λοιπὰ τεχνικὰ ὄργανα καὶ βοηθήματα, ἐφ' ὅσον ἡ ἁρμοδία Ἀνωτάτη τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ γνωματεύει, κατὰ περίπτωσιν, ὅτι τὰ ἐν λόγῳ εἴδη τυγχάνουν ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν προσωπικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀναπήρων τούτων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς φύσεως τῆς ἀναπηρίας, ἥτις δέον νὰ παρακωλύῃ τὴν βάδισιν.

Ὁ κυλινδρισμὸς τοῦ κινητῆρος προσδιορίζεται κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 363/1976 «περὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπιβαλλομένων φόρων» διαλαμβανόμενα.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν, τὰ διὰ τοὺς παραπληγικοὺς ἀναπήρους καὶ τοὺς ἀναπήρους μὲ ἀναπηρίαν 100% προοριζόμενα ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα, δύνανται νὰ ἔχουν κυλινδρισμὸν κινητῆρος ἀνώτερον τῶν 1.650 κυβικῶν ἑκατοστῶν.

Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ φύσις τῆς ἀναπηρίας καὶ ἡ τοποθέτησις τοῦ βοηθητικοῦ συστήματος ὁδηγήσεως ἀπαιτοῦν αὐτοκίνητα μείζονος χώρου τῶν τοιούτων τῶν 1650 κυβικῶν ἑκατοστῶν, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ εἰσαγόμενα αὐτοκίνητα δύναται νὰ εἶναι κυλινδρισμοῦ κινητῆρος μέχρι 2.000 κυβικὰ ἑκατοστά.

3. Αἱ εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους ὁριζόμεναι ἀπαλλαγαὶ παρέχονται, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ περιορισμοὺς καὶ εἰς τοὺς ἀναπήρους Ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας τῶν τριῶν κλάδων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας τοῦ Πυροσβεστικοῦ καὶ Λιμενικοῦ Σώματος, τούς ἄνδρας τῆς Ἀγροφυλακῆς, ὡς καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τελωνειακῆς Ὑπηρεσίας τοὺς ἐντεταλμένους εἰς τὴν δίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου, οἵτινες ἐκρίθησαν ἢ κρίνονται ἀνίκανοι διὰ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, συνεπείᾳ τραύματος ἢ νοσήματος ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἕνεκεν ταύτης καὶ λαμβάνουν σύνταξιν διὰ τὸν λόγον τοῦτον.

4. Αἱ ἀνωτέρω ἀπαλλαγαὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ περιορισμοὺς παρέχονται καὶ εἰς πολίτας, οἵτινες κατέστησαν ἀνάπηροι κατὰ τὸ ἀπὸ 21ης Ἀπριλίου 1967 ἕως 23ην Ἰουλίου 1974 χρονικὸν διάστημα, συνεπείᾳ τῆς κατὰ τοῦ δικτατορικοῦ καθεστῶτος δράσεως.

5. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ τοὺς περιορισμοὺς τῶν εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένων ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, εἰσφορῶν, δικαιωμάτων, τελῶν χαρτοσήμου καὶ τοῦ εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως τῶν εἰσπραττομένων εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καθὼς καὶ τοῦ ἐφ' ἅπαξ καταβαλλομένου προσθέτου εἰδικοῦ τέλους ταξινομήσεως, ἐξαιρέσει τῶν τελῶν κυκλοφορίας, τὰ ὑπὸ ἀναπήρων Ἑλλήνων μεταναστῶν καὶ ἐργατῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ κομιζόμενα καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν προοριζόμενα ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα, εἰδικὰ ἀναπηρικὰ ἁμαξίδια καὶ λοιπὰ τεχνικὰ ὄργανα καὶ βοη-

θήματα, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐπανακάμπτουν εἰς τὴν χώραν πρὸς μόνιμον ἐγκατάστασιν μετὰ διετῆ τοὐλάχιστον παραμονὴν καὶ ἐργασίαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

6. Ἡ διάθεσις τῶν ἐν παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων εἰδῶν εἰς ἑτέρας χρήσεις, πλὴν τῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν προσωπικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀναπήρου καὶ ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον πρὸ τῆς καταβολῆς τῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων μεταβίβασις τῆς κυριότητος αὐτῶν συνεπάγεται, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς νομοθεσίας προβλεπομένων κυρώσεων καὶ τὴν εἰς τὸ διηνεκὲς στέρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς τῶν εἰδῶν τούτων.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως εἰσαγόμενα καὶ κυκλοφοροῦντα ἐν Ἑλλάδι, δυνάμει προσωρινοῦ τίτλου ἐλευθέρας κυκλοφορίας, δύνανται νὰ μεταβιβάζωνται, ἀνεξαρτήτως ἔτους κατασκευῆς, ὑπὸ τῶν κατόχων των πρὸ τοῦ τελωνισμοῦ, εἰς τοὺς ἀναπήρους περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 ἕως καὶ 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐπὶ τῇ τηρήσει, ἀναλόγως, τῶν περὶ κυλινδρισμοῦ τοῦ κινητῆρος αὐτῶν περιορισμῶν καὶ διακρίσεων.

2. Διὰ τὸν ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀνωτέρω μεταβιβάσεως τελωνισμόν, δὲν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου περὶ εἰσαγωγῆς ἄνευ συναλλαγματικῶν διατυπώσεων, πλὴν ὅμως τὰ διὰ τοῦ τρόπου τούτου κτώμενα καὶ ἀτελῶς παραλαμβανόμενα ὑπὸ τῶν ἀναπήρων ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα, δὲν δύναται νὰ ἀντικατασταθοῦν ἢ ἐκποιηθοῦν περαιτέρω πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας.

Ἄρθρον 3.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις: α) τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 4610/1967 «περὶ καταβολῆς ἀποζημιώσεως εἰς ὑπαλλήλους διὰ προσφερθεῖσαν ὑπηρεσίαν καὶ μισθοδοσίας ἐκτάκτων τινῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», β) τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 4471/65 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς «περὶ προστασίας τῶν ἀναπήρων πολέμου καὶ εἰρηνικῆς περιόδου στρατιωτικῶν νομοθεσίας», γ) τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 613/1968 «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4610/1968» καὶ δ) τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ/τος 36/1968 «περὶ θεσπίσεως δασμολογικῶν τινων ἀπαλλαγῶν καὶ διευκολύνσεων καὶ ρυθμίσεως ἐνίων τελωνειακῶν θεμάτων».

Ἄρθρον 4.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται αἱ ἀναγκαῖαι κατὰ περίπτωσιν διατυπώσεις καὶ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι:

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » Δ'	»	1 000
5 » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ Δ. κ.λ.π.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	3 000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9 Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	6.000

Οι Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2 » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'		25
4. » » » Δ'		50
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	25
6. » » Παράρτημα		15
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν		150
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας		10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη		300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Εκαστον φύλλον μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ. 15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4 Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀφορωσῶν εἰς προσωρινὰς διατάξεις	»	1.000
5 Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	200
6 Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
8 Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ. Σ. τοῦ ΕΛΤΑ δι' ὧν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10 Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 48/1967	»	[illegible].000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	[illegible].000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1 000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	[illegible]00

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	[illegible].000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἄνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	[illegible].000

ΙΙ Εἰς τὸ Τέταρτον τεῦχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων » [illegible]00

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ – ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ